

एतदेवदृष्टान्तेन स्पष्टयति तद्यथा वक्षः उत्पाटितमूलः शुष्यति अचिरादेवोद्धर्तते पतति च एवं नष्टमनृतं यस्य स आत्मा देहः शुष्येत् यद्यपि च श्रुत्या एव मेवानृतं वदन्नात्मानमाविर्मूलं करोतीत्येवं निंदया अनृतं निषिद्धं तथाऽप्युपसंहारानुसारेण तत्केवलानृतविषयमित्यभिप्रेत्य एवं व्याख्यातं दयेत त्वेतेनेति च तथैवोक्तेः तथा च श्रुतिः ओमितिसत्यं नेत्यनृतं तदेतत्पुष्पं फलं वाचो यत्सत्यं स हे श्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्भविता पुष्पं हि फलं वाचः सत्यं वदत्यथैतन्मूलं वाचो यदनृतं तद्यथा वक्षः आविर्मूलः शुष्यति स उद्धर्तत एव मेवानृतं वदन्नाविर्मूलमात्मानं करोति स शुष्यति स उद्धर्तते तस्मादनृतं न वदेद्वये तत्वेतेनेति एतेन अनेन तु अनृतेन दयेत संकटेष्वात्मानं रक्षेदिति श्रुत्यर्थः ॥ ४० ॥ सर्वथा सत्यवचने देहो न निर्वहेदिति स्फुटीकर्तुं सत्यस्य दोषान् अनृतस्य गुणानाह परागिति द्वाभ्याम् यदोमित्यक्षरं तत् पराकदूरे अर्थं गृहीत्वाऽचतीति पराक् रिक्तमिति श्रुतिपदस्य व्याख्यानमपूर्णवैइति तत्तस्मात् अर्थिनो यत्किंचिदोमिति दास्यामीति ब्रूयात् तेन रिच्येत न्यूनो भवेत् किंच भिक्षवे सर्वमो कुर्वन् दास्यामीत्यंगीकुर्वन् आत्मने कामेन नालं पर्याप्तो न

तद्यथा वक्षः उन्मूलः शुष्यत्युद्धर्तते चिरात् ॥ एवं नष्टानृतः सद्य आत्मा शुष्येन्न संशयः ॥ ४० ॥ पराग्रिक्तमपूर्णं वा अक्षरं यत्तदोमिति ॥ यत्किंचिदोमिति ब्रूयात् तेन रिच्येत वैपुमान् ॥ ४१ ॥ भिक्षवे सर्वमो कुर्वन्नालं कामेन चात्मने ॥ अथैतत्पूर्णमभ्यात्मं यच्च नेत्यनृतं वचः ॥ ४२ ॥ सर्वे नेत्यनृतं ब्रूयात्स दुष्कीर्तिः श्वसन्मृतः ॥ स्त्रीषु नर्मविवाहे च वृत्त्यर्थे प्राणसंकटे ॥ गोब्राह्मणार्थे हिंसायां नानृतं स्याज्जुगुप्सितम् ॥ ४३ ॥ इ० भा० म० अ० वामनप्रादुर्भावे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ६३ ॥

भवति तस्य भोगो न सिद्ध्यतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः पराग्वा एतद्विक्तमक्षरं यदेतदोमितितद्यत्किंचोमित्याह त्रैवास्मै तद्विच्यते स यत्सर्वमो कुर्याद्विच्यदात्मानं सकामेभ्यो नालं स्यादिति ॥ ४१ ॥ नेति यदनृतं वचः एतत्पूर्णम् अर्थव्यवायाभावात् अभ्यात्मं चेति चकारान्वयः आत्मनो भिमुखमन्यस्यार्थमाकर्षतीत्यभ्यात्मम् यो हि नित्यं मम किंचिदपि नास्ति सीदामीति ब्रूते सहितेनानृतेन परेषामर्थानाकर्षतीति प्रसिद्धम् ॥ ४२ ॥ ननु तर्हि इदमनृतमेव सर्वदा सेव्यं स्यान्नेत्याह सर्वमिति तथा च श्रुतिः अथैतत्पूर्णमभ्यात्मं यन्नेति स यत्सर्वनेति ब्रूयात्पापिकाऽस्य कीर्तिर्जायेत सैनंतत्रैव हन्यादिति अतो वृत्तिसंकटादिष्वनृतं न दोषायेत्युपसंहरति स्त्रीषु प्रोत्साहनेन वशीकरणेनर्मणिपरिहासे विवाहे च वरादिस्तुतौ गवां ब्राह्मणानां च हितार्थं हिंसायां च कस्यचित्प्राप्त्याम् तथा च याज्ञवल्क्यः वर्णिनां हि वधो यत्र तत्र साक्ष्यनृतं वदेदिति तथा च श्रुतिः तस्मात्काल एव दद्यात् कालेन दद्यात्तत्सत्यानृते मिथुनी करोतीति ॥ ४३ ॥ इत्यष्टमे टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥